

จิกซอว์ชิ้นสุดท้าย
กับการกิจที่ขาดหายไปของ
“อนุส นิจาลัย”

อวสาน
สายลับ

วสันต์ เดชกฤษณ์

อวสานสายลับ

อวสานสายลับ

วสิษฐ์ เดชกุญชร

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน ๒๕๕๘

อวสานสายลับ • วชิษฐ เดชกุญชร
พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, มีนาคม ๒๕๕๘
ราคา ๖๕๐ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม
วชิษฐ เดชกุญชร. อวสานสายลับ.-กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๘.
๑,๐๓๒ หน้า.-๑. นวนิยายไทย. I. ชื่อเรื่อง.
๔๙๕.๙๑๓
ISBN 978 - 974 - 02 - 1391 - 8

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : อารักษ์ คตะนาท, สุพจน์ แจ้งเร็ว, สุชาติ ศรีสุวรรณ,
ปิยะพันธ์ สุทวีทรัพย์, ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์, นนุช สิงหนะ

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : กิตติวรรณ เทวพิเศษ • รองผู้จัดการสำนักพิมพ์ : วุฒิรัตน์ ทิมวัฒน์
บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ บุญปาน • บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : พัลลภา สามีสี
บรรณาธิการเล่ม : ปรียาบุษย์ หลีกคำ • นักศึกษาฝึกงาน : กรกฎ ไพศาลบุษนากุล,
พรกนก ศรีสุวรรณ, อโนมา บุลาธม • พิสูจน์อักษร : เมตตา จันทรหอม
กราฟิกเลเอาท์ : กรวลัย เจริญรงค์ • ออกแบบปก-ศิลปกรรม : ศศิณัฐ์ กิจสุภาไพศาล
ประชาสัมพันธ์ : สุกัญ สุชาติสุอาธรรม

หากท่านต้องการสั่งซื้อหนังสือเล่มนี้จำนวนมากในราคาพิเศษ
เพื่อมอบให้วัด หอสมุด โรงเรียน หรือองค์กรกุศลต่างๆ
โปรดติดต่อโดยตรงที่ บริษัทงานดี จำกัด โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๘-๐-๐๒๑๑ ต่อ ๓๓๕๓ โทรสาร ๐-๒๕๕๘-๙๐๑๑๒

สำนักพิมพ์มติชน

www.matichonbook.com

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนเทศบาลนามูมัล ประชาานิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๘-๐-๐๒๑๑ ต่อ ๑๒๓๕ โทรสาร ๐-๒๕๕๘-๙๕๕๑๘
แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองงานเตรียมพิมพ์ บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามูมัล ประชาานิเวศน์ ๑
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๘-๐-๐๒๑๑ ต่อ ๒๔๐๐-๒๔๐๒
พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๙/๑ หมู่ ๕ ถนนสุขาภิบาลสวัสดิ์ ๒ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
นนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๔-๒๑๓๓, ๐-๒๕๕๒-๐-๕๙๖ โทรสาร ๐-๒๕๕๒-๐-๕๙๙
จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามูมัล ประชาานิเวศน์ ๑
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๘-๐-๐๒๑๑ ต่อ ๓๓๕๐-๓๓๕๓ โทรสาร ๐-๒๕๕๘-๙๐๑๑๒
Matichon Publishing House a division of Matichon Public Co., Ltd.
12 Tethsabannanueman Rd, Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

หนังสือฉบับพิมพ์ด้วยหมึกกับใยกระดาษรีไซเคิล
เพื่อปกป้องธรรมชาติ ลดการปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม

สนับสนุน
กระบวนการเผยแพร่ทางอิเล็กทรอนิกส์
www.greenread.com

คำนำสำนักพิมพ์

ถ้าพูดถึงหนึ่งในผลงานของวชิรัฐ เดชกุญชรที่ได้รับความนิยมและเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายเลยก็คือ อาชญานิยายชุด “ธนุส นิราลัย” ตัวละครที่อยู่ในใจของนักอ่านมาอย่างยาวนาน นวนิยายชุดนี้มีทั้งหมด ๖ เรื่องด้วยกัน ได้แก่ สารวัตรเถื่อน แม่ลาวเลือด หักลิ้นช้าง **อวสานสายลับ** บ่วงบาต และประกาศิตอสูร ซึ่งเรื่อง “อวสานสายลับ” เป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างกลาง แต่กลับยังไม่เคยถูกนำมาตีพิมพ์รวมเป็นเล่ม

วันนี้ทางสำนักพิมพ์พิมพ์มติชนได้นำเรื่อง “อวสานสายลับ” ที่เปรียบเสมือนจิ๊กซอว์ชิ้นสุดท้ายของชุด “ธนุส นิราลัย” ที่ขาดหายไป นำมาต่อให้สมบูรณ์

สำหรับ “อวสานสายลับ” เล่มนี้ ถือว่าเป็นจุดเปลี่ยนในชีวิต “ธนุส นิราลัย” ที่ตัดสินใจออกจากหน่วยปฏิบัติการลับ “บราโว่” และหันหน้าเข้าสู่ทางธรรมแทนการเป็นสายลับปราบเหล่าทมิฬ แต่ธนุสไม่สามารถทำตามความต้องการได้ เพราะมีภารกิจด่วนที่ต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยไม่อาจจะทิ้งไปได้ เมื่อ “ก้านฟ้า” ลูกสาวของขุนปกฟ้าหัวหน้ากลุ่มไทย

ใหญ่ มีตรัสหายคนสนิทของธนูส นิราลัย ถูก “เจ้าน้อย” หัวหน้าฝ่าย
พาณิชย์ของ S.U.A. หรือ Shan United Army กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับ
ยาเสพติดลักพาตัวไป เพื่อเป็นการตอบแทนในมิตรภาพและความสัมพันธ์
อันดี ทำให้ธนูสต้องยื่นมือเข้าไปช่วยอย่างเลี้ยยไม่ได้ และในระหว่างนั้น
เองก็เกิดเหตุร้ายขึ้นกลางคัน ธนูสกลายเป็นผู้ต้องสงสัยและถูกหมายหัว
จากพวกตำรวจ อีกทั้งยังมีกลุ่มนิรนามคอยดักลอบทำร้ายระหว่างทาง
พร้อมการปรากฏตัวของ “ทับทรวง” หญิงสาวที่มีความสนใจในเรื่อง
“การทำสมาธิ” มีมานพิเศษสามารถมองเห็นเหตุการณ์ในอนาคตได้!

เรื่องราวไม่ได้หยุดแค่เพียงเท่านี้ ชาวการลักพาตัวก้านฟ้ายังแพร่
พรายไปถึงหน่วยปฏิบัติการลับ “บราโว่” อีกด้วย ทางหน่วยงานให้ “ลำเพา”
มารับผิดชอบภารกิจช่วยเหลือตัวประกัน ทำให้มีคนหลายกลุ่มเข้ามาพั
พันกับเหตุการณ์นี้อย่างช่วยไม่ได้

“อวสานสายลับ” เป็นอาชญากรรมที่มีความเข้มข้น ปริศนาลับที่
น่าติดตาม พร้อมข้อคิดเตือนใจ เป็นเรื่องที่ทำให้ทั้งความสนุกและคุณค่า
ทางใจในเวลาเดียวกัน

มาร่วมติดตามอีกหนึ่งภารกิจที่ขาดหายไป ใครคือคนที่อยู่
เบื้องหลังเหตุการณ์ทั้งหมด และธนูสจะสามารถช่วยเหลือ “ก้านฟ้า”
กลับมาได้อย่างปลอดภัยหรือไม่ หรือว่านี่จะเป็นจุดอวสานของสาย
ลับ...

สำนักพิมพ์มติชน

จากผู้เขียน

เรื่อง “อวสานสายลับนี้” ผมเขียนลงวันละตอนในหนังสือพิมพ์ “ข่าวสด” ฉบับแรกในปี พ.ศ.๒๕๓๓ จนกระทั่งจบในปี พ.ศ.๒๕๓๔

ตามปกติผมเขียนนวนิยายบทละตอนลงใน “มติชนสุดสัปดาห์” จนจบแล้วจึงรวมพิมพ์เป็นเล่ม แต่สำหรับเรื่อง “อวสานสายลับ” นี้ ได้รับการขอร้องแถมบังคับจากบรรณาธิการ “ข่าวสด” ให้เขียนเป็นรายวัน นัยว่าเพื่อดึงดูดผู้อ่าน และผมก็อนุโลมทุกๆ ที่ขณะนั้นกำลังเขียนเรื่อง “สารวัตรใหญ่” ให้ “มติชนสุดสัปดาห์” อยู่

ผมตั้งใจจะให้ “อวสานสายลับ” เป็นเรื่องสุดท้ายของธนูส นิราลัย ซึ่งเริ่มด้วย “สารวัตรเถื่อน” และตามมาด้วย “แม่ลาวเลือด” และ “หักลั่นข้าง” ที่คิดจะให้ เป็นเรื่องสุดท้ายก็เพราะนึกถึงข้อเท็จจริงที่ว่า หากเป็นคน มีตัวตนจริงๆ ธนูส นิราลัยก็คงจะสูงอายุนั้นจนทำหน้าที่สายลับไม่ไหว แต่เอาเข้าจริงๆ ผมก็จบไม่ลง เพราะทั้งผู้อ่านและบรรณาธิการเรียกร้องให้เขียนพฤติกรรมของธนูสต่อจาก “อวสานสายลับ” จึงได้เกิด “บ่วงบาต” และ “ประกาศิตต่อสูร” ตามมา

ใน "อวสานสายลับ" นี้ ผมใช้บริเวณพรมแดนไทยและพม่า โดยเฉพาะทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือเป็นเวที และเอาชาวไตหรือไทยใหญ่ และกะเหรี่ยงที่กำลังต่อสู้เพื่อเอกราชและเพื่อให้เป็นอิสระจากการปกครองของพม่าเป็นตัวละครประกอบ เพราะฉะนั้น ผมจึงเขียนด้วยความเห็นดีเห็นงามมาก เพราะต้องศึกษาค้นคว้าประวัติความเป็นมาของการต่อสู้ของไตและกะเหรี่ยงอย่างละเอียดเพื่อให้การเขียนแลดูสมจริง

เมื่อเขียนจบลงใน "ข่าวสด" ใน พ.ศ.๒๕๓๔ แล้ว ผมไม่แน่ใจว่า เพราะเหตุใดจึงไม่มีการรวม "อวสานสายลับ" พิมพ์เป็นเล่มอย่างในกรณีของเรื่องอื่นๆ อย่างไรก็ดี ในที่สุดสำนักพิมพ์ "มติชน" ก็ได้พิมพ์ "อวสานสายลับ" ออกมาเป็นเล่มดังที่ปรากฏอยู่ในมือของท่านผู้อ่านแล้ว

ผมขอขอบคุณสำนักพิมพ์ "มติชน" ที่ได้ทำให้ประวัติชีวิตของชนุสนิราลัย สมบูรณ์ด้วยการพิมพ์หนังสือเล่มนี้ และหวังว่าท่านผู้อ่านจะได้รับทั้งความรู้และความบันเทิงพอสมควรจากการอ่านหนังสือเล่มนี้

วสิษฐ เดชกุญชร

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

อวสานคล้ายลับ

ธนุสก้าวช้าๆ ขึ้นไปตามความสูงชันของภูเขาภูกันนั้น ช่วงเวลาเพียง ๑๕ นาทีของการเดิน ชายร่างสูงผิวดำอดีตหัวหน้ากองกำลังรบนอกแบบ ก็รู้ตัวเสียแล้ว ร่างกายของเขามีได้สมบูรณ์เหมือนเมื่อก่อน ย้อนหลังไปเมื่อ ๔-๕ ปีที่แล้ว ภูเขาที่สูงชันยิ่งกว่านี้ ไม่มีขึ้นบันไดที่ถากเอาไว้อย่างหยาบๆ เช่นนี้ มีแต่ก้อนหินเป็นตะปุ่มตะป่ำให้ต้องเหยียบยันขึ้นไปอย่างต้องระมัดระวังทุกอย่างก้าว เขาเคยขึ้นไปได้อย่างรวดเร็วกระฉับกระเฉง และไม่หอบ ก่อนชั่วโหม่งแรก แต่บัดนี้ ธनुสกำลังหอบ และหอบแรงขึ้นเป็นลำดับ

ธนุสยิ้มให้กับตนเอง การฝึกทั้งกายและทั้งใจตลอดเวลาแรมปีที่ผ่านมา ทั้งในโรงเรียนทหาร โรงเรียนตำรวจ ทั้งในและนอกประเทศ ทั้งเปิดเผยและปกปิด และทั้งที่กระทำด้วยตนเองมาอย่างสม่ำเสมอไม่หยุดยั้ง ทำให้เขารู้จักประมาณความสามารถของตนเอง ธनुสไม่เคยพยายามทำสิ่งที่เขารู้ว่าเหลือวิสัย แต่รู้จักหลบเลี่ยงไม่กระทำการนั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้ายังคิดว่ามีลู่วางที่จะกระทำได้ไม่เป็นการสุดวิสัย ธनुสไม่เคยยอมจำนน แต่จะพยายามทำแม้จะต้องพลิกแพลงวิธีและอุปบายต่างๆ และเท่าที่เคยปรากฏมา เขาก็มักจะทำได้สำเร็จเป็นส่วนมาก

เพราะฉะนั้นเมื่อรู้ตัวว่าเริ่มจะเหนื่อย ธนุสก็ทำสิ่งที่สมเหตุสมผลที่สุด คือ ไม่รีบร้อน แต่ผ่อนฝีเท้าลง และก้าวไปตามจังหวะของการหายใจ เข้า ช้าๆเหยียบเมื่อหายใจเข้า เท้าขวาเหยียบเมื่อหายใจออก สลับกันไปเช่นนั้น ธนุสไม่ต่อสู้กับความเหนื่อย แต่ปล่อยให้ปล่อยตัวไปกับความเหนื่อยนั้น ธนุสไม่มีเหตุผลที่จะต้องรีบ จุดหมายปลายทางของเขาคือสำนักสงฆ์ซึ่งตั้งอยู่บนภูเขาสูงนั้น และเท่าที่เขาทราบมันตั้งอยู่ที่นั่นมานานหลายปีแล้ว คนขับรถยนต์ประจำทางคันเล็กโกโรโกโสคันนั้นบอกเขาก่อนที่เขาจะออกเดินว่า ถ้าเดินไม่หยุดเลยประมาณ ๔๕ นาทีเขาก็จะถึงสำนักสงฆ์แห่งนั้น ซึ่งหมายความว่า เขาควรจะถึงที่หมายก่อน ๑๗ นาฬิกา แต่ถ้าเขาใช้เวลา นานกว่านั้นเขาก็คงจะยังถึงที่หมายก่อน ๑๘ นาฬิกา ซึ่งคงจะยังไม่ผิดสนิทที่เดียวสำหรับวันในปลายเดือนตุลาคมเช่นวันนั้น

ภูเขาสูงนั้นเป็นลูกหนึ่งในเทือกเขาภูพาน อันเป็นประหนึ่งสันหลังของภาคอีสาน ธนุสรู้จักภูพานดี เพราะเคยใช้ชีวิตตระหน่อนอยู่บนเทือกเขานั้นชั่วระยะหนึ่ง โดยเฉพาะเมื่อเขาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บังคับกองร้อยลาดตระเวนระยะไกล ต่อสู้กับกำลังถืออาวุธของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย หลายครั้งที่ธนุสและทหารในบังคับบัญชาถูกหย่อนลงจากเฮลิคอปเตอร์ในเวลากลางคืนข้างแรมที่เดือนมีดสนิท แล้วก็ต้องเดินฝ่าป่าที่บบนเทือกเขาเทือกนั้น โดยใช้แต่เข็มทิศเป็นเครื่องนำทาง และโดยไม่มีการหยุดหุงหาอาหาร หากประทังชีวิตด้วยเสบียงรบ การลาดตระเวนแบบนั้นแม้จะกินเวลาราวละเพียงสัปดาห์เดียว แต่ก็เต็มไปด้วยภัยอันตรายนานาชนิด กว่าจะสิ้นสุดภารกิจ และกว่าเฮลิคอปเตอร์จะทิ้งเอาตัวเขาและเพื่อนร่วมงานออกจากนรกสีเขียวแห่งนั้นได้ ธนุสจำได้ว่าการปะทะกับกำลังของคอมมิวนิสต์อันเป็นจุดประสงค์ของการลาดตระเวนนั้นเกิดขึ้นไม่สู้จะบ่อยครั้งนัก แต่ที่เกิดขึ้นเกือบจะเป็นประจำนั้นคือ ทหารของเขาล้มเจ็บลงด้วยโรคภัยไข้เจ็บที่รักษาไม่หาย โดยเฉพาะมาลาเรีย นอกจากนั้นก็ได้รับอันตรายจากสัตว์ป่า เช่น ภูงูกัด ครั้งหนึ่งแทนที่จะได้ต่อกรกับกองโจรคอมมิวนิสต์ ทหารทั้งกองร้อยต้องวิ่งหนีช้างป่าเป็นระยะทาง

ไกลหลายกิโลเมตร

ธนุสจำได้ดีว่า เทือกเขาภูพานนั้นเริ่มต้นจากบริเวณปากน้ำมูลในเขตของประเทศไทย แล้วทอดขึ้นไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านตอนบนของจังหวัดอุบลราชธานี มุกดาหาร ยโสธร ผ่านตอนบนของร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ และขอนแก่น และตอนล่างของจังหวัดนครพนมและสกลนคร ไปสิ้นสุดเอาที่อำเภอสองดาว จังหวัดสกลนคร เขาจำได้ด้วยว่าภูพานมิได้เป็นเทือกเขาต่อเนื่องกันไปตลอด บางแห่งเป็นแต่เพียงเนินหินและเนินเขาเตี้ยๆ บางแห่งมีแม่น้ำตัดขาดออกจากกัน แต่ที่ธนุสจำได้ไม่เคยลืม นั่นก็คือ “ภู” หลายลูกในเทือกเขาภูพานนี้เป็นสมรภูมิเลือดที่ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายคอมมิวนิสต์เอาชีวิตเข้าทาบถมไว้นับไม่ถ้วน ภูพานเป็นอนุสาวรีย์ของความแตกแยกครั้งสำคัญของคนไทย

πέτρε่สี่สิ่วขนาดใหญ่นหลังของธนุสดูเหมือนจะหนักขึ้นเรื่อยๆ เป้นั้นเป็นสมบัติชิ้นหนึ่งที่เขาได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ในสนาม มันเป็นเป้อย่างเบา ขึ้นในทำด้วยวัสดุกันน้ำ ธนุสเคยใช้มันมาอย่างสมบุกสมบันทั้งในและนอกประเทศ ทั้งในฤดูแล้งและฤดูฝน เพราะฉะนั้น เขาจึงไม่ยอมทิ้งมัน เป้นั้นมีรอยปะอยู่เพียงแห่งเดียว ตรงที่กระสุนปืนเล็กยาวของฝ่ายตรงกันข้ามเคยจะเข้าไประหว่างการรบครั้งหนึ่ง เควาะหิดที่หัวกระสุนนัดนั้นไปปะทะเข้ากับแผ่นโลหะอาบโครเมี่ยมซึ่งธนุสใช้ต่างกระจกและหยุดอยู่เพียงแค่นั้น หาไม่แล้วชายร่างสูงผิวดำเจ้าของเบ็กคิงจะไม่มีโอกาสได้ใช้มันมาจนถึงวันนี้

อย่างเผละตัว ธนุสคล้ำที่เอวด้านขวา และเมื่อไม่พบด้ามปืนพกที่นั่นเขาก็ยืมออกมาด้วยความขบขัน ชายร่างสูงผิวดำรู้ดีว่า เขาจะต้องใช้เวลาอีกนานกว่าจะคุ้นกับการเดินป่าโดยปราศจากอาวุธ นอกจากมีดพับแบบที่ใช้ในกองทัพพลอส ซึ่งเขาใส่ไว้ในเป้

สัปดาห์ที่เพิ่งจะผ่านไปนั้นเป็นสัปดาห์ของความผิดหวังของธนุส การเดินทางไปยังภูเรือในเขตจังหวัดเลยเป็นการเสียเวลาเปล่า เขาตัดสินใจขึ้นไปจนถึงสำนักสงฆ์ที่นั่นเพียงเพื่อจะได้รับคำบอกจากพระภิกษุหนุ่ม

เจ้าสำนักว่าพระภิกษุประทัภษหรือ "เปี้ยก" อดีตเพื่อนร่วมสมรภูมิในประเทศลาวของเขาได้ออกจากสำนักสงฆ์แห่งนั้นไปสองวันก่อนที่เขาจะไปถึง เพื่อจะไปเสาะหาที่ "วิเวก" ที่อื่น พระภิกษุรูปนั้นไม่ทราบว่าจะประทัภษไปที่ไหน ซึ่งไม่ทำให้ธนุสประหลาดใจนัก อดีตหัวหน้ากองโจรคุ้นกับธรรมเนียมของพระกรรมฐานดีพอที่จะเข้าใจว่า เมื่อสิ้นพรรษาแล้วพระภิกษุที่ถือและเคร่งในกฎคงวัตรมักจะแยกย้ายกันเดินทางลี้กเข้าไปในที่สงบงัด ซึ่งมักจะเป็นป่าลึก เพื่อใช้เป็นที่เจริญกรรมฐาน

"โยมจะต้องการพบท่านประทัภษทำไม?" พระภิกษุหนุ่มเจ้าสำนักถามเขา ธานุสสังเกตเห็นว่าแววตาของพระภิกษุหนุ่มผู้นั้นใสบริสุทธิ์

"กระผมเคยเป็นเพื่อนกับท่านประทัภษครับผม" ชายร่างสูงผิวดำดำตอบอย่างนอบน้อมขณะพนมมือ "กระผมอยากจะทำให้ท่านแนะนำวิธีปฏิบัติธรรม"

"ท่านประทัภษท่านยังแนะนำใครไม่ได้หรอก อย่าไปกวนท่านเลย" ประโยคนั้นมิได้เป็นที่คาดหมายของธนุส เขาเลิกคิ้วอย่างสนใจและได้ยินพระภิกษุหนุ่มรูปนั้นกล่าวต่อไปเสียงเนิบว่า

"จะแนะนำคนอื่นได้ตัวเองต้องทำได้เสียก่อน ท่านประทัภษท่านรู้ตัวเองดี ที่ท่านออกจากที่นี่ไปก็เพราะต้องการจะไปหาที่ที่จะฝึกตัวท่านเองให้ได้"

"หมายความว่า ท่านก็สอนไม่ได้หรือครับ?" ธานุสถามโพล่งออกไปอย่างยังไม่ทัน แต่เขาไม่เห็นปฏิกิริยาอย่างใดจากอีกฝ่ายหนึ่ง ได้ยินแต่เสียงตอบเรียบๆ ว่า

"ถูกแล้ว อาตมาก็สอนไม่ได้เหมือนกัน อาตมายังกำลังอยู่ในระหว่างสอนตัวเอง"

ธนุสนิ่ง เขามองเลยพระภิกษุหนุ่มรูปนั้นไปเบื้องหลัง พระพุทธรูปประธานองค์ที่ตั้งอยู่บนโต๊ะหมู่ฐานนั้นทำด้วยไม้แกะสลักฝีมือหยาบหาความวิจิตรพิสดารไม่ได้ พระภิกษุในภาพที่วางต่ำลงมา ธานุสจำได้ว่าเป็นพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ชายร่างสูงผิวดำดำเฟื่องตระหนักในขณะนั้นว่าแวว

ตาของพระภิกษุหนุ่มเหมือนกับแววตาของพระอาจารย์มั่นในภาพวาดกับเป็นตาคู่เดียวกัน

“โยมอยากจะปฏิบัติจริงๆ หรือ?” คำถามนั้นก็มิได้เป็นที่คาดหมายของธนูสเช่นเดียวกัน อดีตหัวหน้ากองโจรพนมมือขึ้นพลางตอบว่า “กระผมอยากจะลองปฏิบัติจริงๆ ครับผม”

“ไม่น่าจะยากอะไร บวชเรียนก็เคยแล้ว” พระภิกษุหนุ่มว่า ธนูสไม่เห็นรอยยิ้มบนใบหน้าของสาวกของพระพุทธเจ้าผู้นั้น แต่ตระหนักว่าในใจของเขาเปี่ยมไปด้วยเมตตา “ถ้าอยากจะเรียนจริงๆ อาตมาจะแนะนำครูบาอาจารย์ให้”

นั่นคือต้นเหตุของการเดินทางกลับไปยังสมรภูมิภูพานของธนูส

ธนูสไม่จำเป็นจะต้องมีความรู้หรือประสบการณ์ในวิชาหรือการ จารกรรมเลยก็รู้ว่าเขาถูกติดตามตั้งแต่เริ่มออกเดินทางจากกรุงเทพฯ มา แม้ว่าทีมผู้ติดตามเขาจะผลัดเปลี่ยนกันทั้งคนและยานพาหนะก่อนที่รถยนต์ประจำทางคันที่เขาโดยสารมาจะหยุดเป็นครั้งแรกที่นครราชสีมา เพื่อให้ผู้โดยสารพักผ่อนเปลี่ยนอิริยาบถและรับประทานอาหารนั้น โดยไม่ได้ตั้งใจ อดีตผู้บังคับการกองกำลังรบนอกแบบสำรวจเพื่อนร่วมทางของเขาทั้งคันรถตามนิสัยและสัญชาตญาณของเขา และสามารถจะบอกได้ในไม่ช้าว่า ผู้โดยสารชายสองคนคอยจับตาดูเขาอยู่ตลอดเวลา แม้คนทั้งสองจะแยกกันนั่ง คนหนึ่งนั่งหน้าและคนหนึ่งนั่งหลังเขาก็ตาม พอรู้ตัวธนูสก็เริ่มสังเกตรถยนต์ที่แล่นอยู่ภายนอก และเห็นในไม่ช้าเช่นกันว่า รถยนต์กระบะบรรทุกที่ดัดแปลงเป็นรถแบบตรวจการณ์คันนั้นไม่ยอมทิ้งห่างรถประจำทางคันที่เขาโดยสาร ถ้าหากไม่แล่นอยู่ข้างหลังก็แซงขึ้นไปข้างหน้า ช่วงระยะหนึ่งก็ลดความเร็วให้รถยนต์ประจำทางแล่นขึ้นหน้าไปเป็นเช่นนั้นอยู่ตลอดเวลา เมื่อรถประจำทางหยุดอีกครั้งหนึ่งที่จังหวัดเลย อันเป็นปลายทาง และธนูสต้องลงเปลี่ยนเป็นรถประจำทางท้องถิ่นนั้น ชายสองคนก็เปลี่ยนไปขึ้นรถคันเดียวกับเขา รถออกจากจังหวัดเลยไปแล้ว